

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се сѣе всяка
Събота.
Редакцията и
Администрацията
ся намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:
„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:
Ив. Дочковъ.

Еднѣмъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови
За 6 мѣсеци:
Отсамъ Балкана
5 франка.
Отатъкъ Балкана
6 лева.
Така и за дру-
гитѣ Българи,
които сѣ извѣнъ
отъ нашия сипуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

РАЗВѢСТІЕ

отъ

Смѣшлювата Администрация

Господа, Господинчета, Госпожи и Госпожици и прочии отъ всякакъвъ разрядъ Българи и Българки! Всички които дължите на дѣда си Смѣшля, макаръ много или малко, отъ гдѣто има поща или пѣма, ако направо не можете да си внесете борчътъ, то Ви моли дѣдо Смѣшлю безъ никакви комплименти да си внасяте дълговецъ въ всичкитѣ книжарници на Г-на Хр. Г. Дановъ въ България и въ Источна Румелия и въ Македония. Смѣшлю приема абонаменти и въ тибри, но най милитѣ и драгитѣ Български тибри, които иматъ въ средата си левче, за жалостъ въ Источна-Дандания не минаватъ, но Богъ е великъ и Смѣшлю предвижда че скоро ще се свърше тоя въпросъ. . . . Аминъ.

! Тлъстата патка !

Тюхххх! Отиде тлъстата патка! Свършихъ се изборитѣ, свършихъ се надѣждитѣ, свършихъ се агитациитѣ! Нѣкои си и други мирясахъ и патаксахъ, нѣ-въобще духоветѣ на нѣкои си още сѣ трънци, като какъ тѣй да испуснатъ тлъстата патка на депутатството! Касментенъ зеде олмазъ, казватъ агитѣ! Който си е отварялъ повече очитѣ, той е хванялъ и тлъстата патка! Нѣ ние не можемъ да скриемъ радостта си и скръбта си: радостта си, за гдѣто виждаме между избранитѣ такива лица, които наистинъ ще отговарятъ на нуж-

дитѣ; а скръбта си: за гдѣто не можемъ да се начудимъ като какъ ще прѣдставляватъ нуждитѣ на народа такива лица, които не знаятъ още да си вързватъ гащитѣ? Нѣ не е чудно, защото въ всяка една къща има нужда и отъ нужникъ, слѣдователно и въ Областното Събрание ще трѣбватъ подобни карикатури, които да се кълчатъ, да се пжчатъ, да вдигатъ рѣка, да тропатъ съ кракъ, да смъркатъ емфие за да не дрѣмятъ, да кихатъ за да се чуватъ, че присѣствуватъ, и най-сѣтитѣ да правятъ аллиз-вершиъ на Областний и Пловдивский буфетъ.

Мнозина отъ старитѣ или бившитѣ депутати сѣ урочасали въ изборитѣ, и то не по друга причина, нѣ само и само защото сѣ си клатили краката, че и безъ агитации ще сполучатъ; обаче много нѣтмета излѣзохъ нѣтли, а много нѣтли — нѣтлета. Същата участь е постигнала и мнозина отъ чиновницитѣ, които бѣхъ расприпускали коньетѣ си като по Тодоровденъ. На тѣзи чиновници Смѣшлю ще напѣгне барабанътъ си да имъ потупа на ушитѣ даид имъ се оттикнутъ та да разумѣятъ, че на много мѣста, гдѣто сѣ зѣли явно участие въ изборитѣ, това освѣнъ гдѣто имъ не прави честь, нѣ сѣ станжали и причини за пропаданието на мнозина нѣ-способни, и за спечелванието на празни тикви и кратуни и на нѣкои Катунки. Нѣ свършеното не се връща вече. Комото е влѣзла тлъстата патка въ устата, той ще ѣ усѣти сладостта и горчивината! Нека ѣде и пука, а

народътъ нека се чука и пука!

При тѣзи не можемъ обаче да не изразимъ и скръбта си за голѣмата несполука на г-на г-нѣ Д. В. Манчова. Бѣднийтъ, горкийтъ! Благодарителното му до избирателитѣ на Станимжката коллегия е явенъ знакъ съ каква надѣжда се е хранялъ, и какъ му се е подигалъ голѣмийтъ кашакъ отъ радостъ за сигурността на кандидатурата му! Заваллията! Той трѣбва сега да испокжеа като непотрѣбни вече всичкитѣ пужди на Станимжка, които бѣше надраскалъ въ портфейлтѣ си на голѣмийтъ си мозъкъ; той трѣбва сега да полудѣе ако би да не е полудѣлъ още; той трѣбва сега да се затвори въ печатницата си и да не излиза оттамъ та да бере срамътъ на хората! Наистина несполуката му е една отъ най-голѣмитѣ загуби за населението; нѣ ние подканваме г-на «Кукуругу» да му поискугурига малко за да го стрѣсне отъ този мѣракъ, защото не дай, Боже, венчко става! . . . А дѣдо Смѣшлю за да го поуѣши, ще му се поиземѣе и ще му каже: да се не грижи, защото може да ходи въ Областното Събрание да слуша що се приказва, и когато дойде нѣщо за патриотизмъ, той нека си извади портфейлтѣ и да извика: чакайте, азъ имамъ заблѣжено що е патриотъ съ народенъ капотъ.

Като съжالياваме отъ душа и отъ сърдце г-на г-нѣ Д. В. Манчова за не сполуката му, молимъ го да приеме настоящето ни утѣшително:

Г-не, приелете Смѣшлювото съ-

радвателно за гдѣто не сполучи, защото не бѣше лѣжища за твоитѣ уста. Свѣсяваме те, нѣ и сградваме те, утѣшаваме те, нѣ се и подиграваме. Най-сѣтитѣ като най-добърѣ лѣкъ прѣпорѣчваме ти да кихнеш та да ти поулькне. Така да бѣде! Аммишь!

Модиний черевъ.

Мнозина се чудятъ: защото отъ день на день вмѣсто да се подобряваме домашно, а ние отпадаме? А бе Божии човѣчета, че и за това иска ли чудение? Я погледнѣте по васъ, въ васъ и около васъ що има и ние нѣма да се чудите! Безпаричие ви владѣе и ние се чудите отъ какво е! Мѣсечина получвате и догдѣто се обрнете, ние се виждате съ праздни кесийки и пакъ се чудите отъ какво е! *Рединготитѣ, пардесютата, гантитѣ*, и на какви си още загазеци и паеци, тѣ всѣкий день ви испразднуватъ кесийкитѣ, и ние пакъ се чудите отъ какво е! Модитѣ на женитѣ ви, на любовницитѣ ви, честото ходение по кафешантанитѣ, игрието на кумарѣ и пр. . . тѣ всѣкий день ви събличатъ и оголватъ а ние пакъ се чудите отъ какво е! Чудѣте се, чудѣте се! и много още ще се чудите и маите когато очитѣ ви хванѣтъ да не виждатъ, краката ви да не държатъ, или пакъ когато ви найде нѣкоя болѣсть! Тогава ще видите и ще усѣтите чукѣтъ и ударѣтъ на тѣзи моди и на тѣзи развлечения!

Блазѣ и тризѣ деветѣ пѣти блазѣ на нашитѣ Сливенци и Сливенки, които могатъ да послужатъ за примѣръ на много градове изъ нашенско. Тамъ модитѣ и контелицитѣ сѣ нѣщо рѣдко! Мажитѣ сѣ съ обикновенни шаячени дрехи, а женитѣ съ една проста полчица, и единъ *дюзз* домашенъ фустанецъ и съ една проста кѣрпича на главата. Такъвъ градъ успѣва и подобрява! Нѣ като казваме тази истинна и похваляме нашитѣ граждани и гражданки въ това отношение, да не мислятъ че и тѣ нѣмѣтъ своитѣ си слабости? То се знае, че и у тѣхъ има трѣски за дѣлание, гдѣто нѣкои си като поискали да послѣдватъ модитѣ, обезобразили се и заприличали на мечки, а пакъ други и въобще всички твърдѣ сѣ набожни, тѣй щото често се е случвало дѣдо попъ самъ да се върти изъ църквата! Смѣшлю имъ прощава за сега, нѣ ако би да не се поправятъ, той ще напрѣгне барабанѣтъ си и тогава: *не имѣте вина о грѣсѣтъ!*

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Имаме тази честь да напомнимъ

на единъ нашъ дописникъ да си свива устата и да не лае, защото, ако кандидатинѣтъ му е сполучилъ въ изборитѣ, то сѣ били часовницитѣ, паритѣ и голитѣ обѣщания на селенитѣ, че нѣма да плащатъ кадастралний данокъ!

— За изселването на Турцитѣ ние си дадохме миѣнието, нѣ за изселването на Българитѣ изъ Румелия що да кажемъ? Ние припомнимъ на голѣмцитѣ и новитѣ депутати да зематъ подъ сериозность работата, друго-яче ще бѣдемъ принудени да отворимъ тефтерѣтъ на защитата!

— Смъртъта на опѣлченицѣтъ Григоръ Димитровъ не можѣ да не расклати и дѣдовѣтъ Смѣшлювъ калпакъ, като си помисли въ каква бѣдность сѣ осѣдени да мрѣтъ тѣзи, които сѣ се жъртвували за свободата на отечеството! Вѣчна му память!

— Новината за сблѣсканиемѣжду Турци и Българи въ Дерменъ-дере, остая за въ смѣтка на който я пустнѣхъ; а още повече за въ смѣтка на тѣзи, които носѣтъ по два чифта очила, и пакъ глѣдатъ на лапавица.

— Въ Сопотъ огнѣтъ не е огацналъ. Куницето на вдовицитѣ щело насмалко да се подпали пакъ по празницитѣ. Кому ли пакъ ще запалѣтъ гашитѣ? чудни сѣ хора Сопотненскитѣ гайтанджии! Комахай гайтанѣтъ, що сѣ плели отъ Европейска прѣжда не имъ го харесватъ и имъ го зимѣтъ съдолна цѣна, тѣ пакъ се мѣчатъ да ритатъ сръщу остена! Другъ е гайтанѣтъ отъ мѣстната прѣжда и друга цѣна има, и другъ е гайтанѣтъ отъ Европейската прѣжда и друга цѣна има! Съ тази чифутска спекулация гайтанджиицѣ ще опропастьтъ съвѣмъ гайтанджилѣка и тогава нека се прѣпичатъ и поцѣятъ на слѣнце.

— Отъ единъ градъ се прозѣватъ и ни питатъ какво да правятъ съ новитѣ си Окол. Нач., който още на влизание въ градѣтъ извикалъ: «менѣ никой нѣма да ме води за носѣтъ». Смѣшлю имъ отговаря: да не бѣрзатъ, защото той самъ ще се остави, та всѣкой съ него да се лигави.

— Изъ едно училище се провикватъ: «дѣдо Смѣшлю, бива ли учителитѣ да се събиратъ въ училищната стая и да играятъ кумарѣ отъ заранѣта до вечерѣта?» Отговоръ: отнесѣте се до надлѣжното мѣсто и питайте, защото на дѣда ви Смѣшля е поблѣла главата и брадата отъ рѣшавание подобни мѣжни задачи.

— Изъ градъ К. ни съобщаватъ че г-нѣ Д-рѣтъ догдѣ да испѣжди единъ естественъ и природенъ лѣ-

каръ и благодѣтель на човѣщината видѣлъ се въ чудо, нѣ най-сѣтитѣ сполучилъ, и сега тѣзи мѣстни болѣсти нѣма кой да ги цѣри. (Б. на См. Г-нѣ Д-рѣтъ ви е злѣ поетѣнилъ: той трѣбваше да го испита какъ лѣкува и да се ползува, защото цѣлата наука на медицината е събрана отъ подобни опитни и естествени лѣкари безъ дипломи! Що да ти прави брадата, когато го нѣма въ главата?)

— Една тваръ се е развикала да обвинява Дир. на Об. сгради, защо одному да става майка, а другиму мащеха? Смѣшлю отговаря: че е естествено нѣщо да наситимъ насъ си и ако остане да дадемъ за *хаиръ* на другитѣ.

— Жителитѣ отъ Сливенскитѣ Департаментъ се за сега много весели защото отъ добритѣ дѣждове тѣй добрѣ отиватъ сѣидбитѣ, щото трѣбва да се радватъ и да очакватъ възнаграждение отъ трудовѣтъ си. — Казватъ обаче че Тунджа въ Ямболската Околия е направила доста загуби съ наводненieto си на голѣмо количество пива. Но има се надѣжда че Г. Депутатъ отъ тая Околия ще намали кадаструту отъ тая Околия и да се наложи на Котленската, понеже въ послѣдната Околия жителитѣ си носятъ десятока отъ жито, ечемекъ и пр. въ кѣрпичи или въ джобовѣтъ си. (Б. на См. Такива Околии се сухо *джереме* на Областьта, но несе, *ойле олсунъ да кавга олмасилъ!* Хората хванаха да търѣятъ първото распорѣждане на подобни Околии съ единъ само *Модиринъ* и 10-12 заптиета, а не съ Каймакаминъ, който едва ли има на день по 2 часа работа която се отнася въ изискуемитѣ формалности повече, отъ колкото въ дѣйствителность! Ако не излезе така, Смѣшлю казва: *я кату барба!*)

За всезнание.

Явяваме на всички наши дописници, че допискитѣ имъ противъ «Нар. Гласъ» и «Кукуригу» нѣма да излѣзѣтъ на блѣлъ свѣтъ, защото цѣлѣта на дѣда Ви Смѣшля не е да се расправя и да пълни листѣтъ си съ *полемики*, нѣ да искорнява злото и да поправя лошитѣ навици и да вдѣхва нравственность. Дѣдо Ви Смѣшлю нѣма да става орудие на слѣпитѣ страсти; защото който се смѣси съ трицитѣ свицѣтъ го ядѣтъ.

Прѣмудрость Смѣшлюва.

Чтение.

Тако глаголятъ Смѣшлю: Единъ църкель като не удобрявалъ тукашнитѣ знии и жаби прѣврѣкнѣлъ пакъ къмъ по-топлѣтъ мѣста съ надѣжда дано го пришежѣтъ къмъ Ливанскитѣ кедрни и

тамъ подъ сѣнкитѣ имъ да се наслаждава по-добрѣ. На този щъркелъ Смѣшлю ще му прѣдскажи, че той кѣсно се е свѣтилъ, и че по Ливанскитѣ планини нѣма змии и жаби, и ако да има, тѣ сж повѣче утровни и ядовите отколкото тѣзи, що са намиратъ по нашитѣ страни. Мѣстото, за което се той готви и точи острийтъ си и дългъ клюнтъ, е занято вече отъ другъ Арнаутскій щъркелъ, който сега за сега се намира още изъ Одринско, нъ скоро ще замине за тамъ. Смѣшлю като доброжелателъ съ вѣтѣва този щъркелъ да се не уподобява на камилата, защото едно врѣме тя като трѣнѣла да търси рога изгубила си и ушитѣ. Не е чудно да постигне и него сжщата участь, и тогава да вдига смѣхъ отъ дѣда си Смѣшля и отъ венчки онѣзи, които му обѣщаватъ пълна кошница съ гроздіе а задъ гърбътъ му се кикотятъ и гвѣдатъ да наслѣдятъ желвата му.

Тако глаголятъ Смѣшлю: Прѣди да заиде слѣнцето на една подкупена тварь, ще се яви на небето една личба, която ще очуди голѣмо и малко. Звѣздата ще прилича на едно зданне, изъ което ще се виждатъ много лица съ разни надписи. На едни надписътъ ще гласи: «депутатство-святотазство;» на други «владичество-политичесство;» на трети «любилство-голѣмство;» на четвърти — «виновничество-чиновничество.» А около зданието ще има единъ голѣмъ изрѣзъ отъ голѣми букви, които всѣкий ще може да чете изотдалече: **внимание да се не чуе гласъ, що ще се извърши въ този часъ.**

Когато се сбѣдне всичко това, Смѣшлю ще ви го яви, та който е да се черви!

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля»
София. Бае Смѣшлю!

А бе, ти мислишь, че човалѣтъ на нашитѣ новини ще се свѣрши, не вѣрвай това! Този нашъ княжественъ човалъ прилича на брашнѣнъ човалъ, колкото го пухашъ и перешъ толкова повече брашно пуца! Нашитѣ консерватори хванѣхъ да се облачатъ въ ягнешки кожи и да пуцатъ прокламации спорѣдъ духътъ на либералцитѣ. Тѣ мислятъ, че ще сполучатъ въ това. Народътъ като упаренъ вече той духа и на студеното. Напраздно не е казано, че дѣдо Господъ когато иска да опрости нѣкого, той му зима най-напрѣдъ умѣтъ. Нашитѣ консерватори сж станжли вече за срамъ и на малкитѣ дѣтца. Хеле пакъ прокламацията имъ, тя струва колкото една лула тютюнъ!

Слѣдъ заминуванието на министра на вътрѣшнитѣ дѣла и на министра на финанцитѣ за въ Руссия, «Българскій Гласъ» отъ страхъ да не изгубимъ тѣзи безцѣнини камъне, не го е срамъ да казва, че либералцитѣ сж събрани у г. Дра Моллова и ужъ рѣшили да испрагятъ прошение до Русскій Императоръ за да го молятъ щото Генералъ Соболевъ да не напуца княжеството. Щомъ прочетохъ тази новина, вѣрвай, бае Смѣшлю,

че не оставихъ мѣсто и кѣща да не питамъ устно, писмено, и телеграфически, дали има подобно нѣщо извършено отъ страна на либералцитѣ; нъ за зла честь, отъ никѣдъ не получихъ положителенъ отговоръ. И оттука заключавамъ, че «Българскій Гласъ» може да е сънувалъ, или пакъ да му се ще това, та си е и пустихъ тази хубава и ласкателна новина за да се радва и утѣшава като малко турче съ червени елени прѣзъ байрамътъ.

Получихъ и книжката т. е. драмата, *Цеко* или *Освобождението на Българскій народъ*, за което крайно ти благодаря; обаче като не съмъ отъ дълбокитѣ окумуши или литератори, то спорѣдъ желанието Ви не можъ да се произнесъ и да си дамъ миѣннето; нъ отъ прочитанието ѝ, заключихъ, че трудътъ на г. *Голмева* е твърдъ сполучливъ. — До пакти повече. — Сбогомъ.

НАШИТЪ ПАНСИОНЪ.

Смѣшлю всѣкога е казвалъ и всѣкога ще казва, че страната ще пропадне отъ тѣзи специалисти, които като пиевици сж са уловили за тѣлото ни и смучатъ народното ни благо, безъ да има отъ тѣхъ нито драмъ полза. Поглѣднете специалиститѣ по правосѣдието, по финанцитѣ по . . . по . . . и пр. поглѣднетѣ най-послѣ и специалиститѣ пансионеросодержатели, особено по Сливенскійтъ и вне ще видите до какви мерзости достигатъ дѣлата имъ. Чуздитѣ хора никакъ не ги е еня за нашитѣ рожби. Че тѣ щели да страдатъ, да ходятъ съ испокѣсани неопрани ризи и да ядѣтъ всѣка блевотина. Тѣмъ е достаточено, че напълно си получватъ платата и повече не имъ трѣбва. Кой неще осѣди постѣпката на управителя на нашия пансионъ, като кажемъ, че миналий денъ повече отъ 40 ученика лѣгнаха болни и щѣха да станатъ жѣртѣ на неговото нехайство. Причината на това казватъ е, че котлитѣ въ които са готви ѣстието не били отъ една година насамъ калайдисани, други искатъ да кажѣтъ, че мѣсото било намъ-какво. Но тѣй или инакъ кой е виноватъ на това? Нека немисли г. управителя пансионджия, че нашитѣ рожби му са придадени да ги залѣзва съ френски бѣркочи, които по насъ наричатъ пумия. Българинѣтъ не е Френець да ядѣ подобни боклуци и да живѣе. Той иска ѣдението му да е чистичко, мазничко, тлѣстичко, а най-вече множко; да са понаядъ, понапие и тогази той е здравъ и може да върши работа. Смѣшлю обрѣща вниманието на комуто трѣба за поправението на този въпросъ за нашия пансионъ.

ЛИТЕРАТУРА.

Р. Жинзифовъ (животописъ и книжовно-просвѣтителна дѣятелностъ) отъ С. С. Бобчева [виждѣ «Наука» книжки VIII и IX. 1883 г.]

Смѣшлю съ голѣмо въсхищение прочете този трудъ на г. Бобчева, който се е помѣчилъ да обезсмърти народнийтъ труженикъ въ онѣзи слѣни врѣмена. Обаче редакцията на дѣда Манчова, види се да не е почувствувала вкусътъ отъ този трудъ и да е искала да компроминтира трудътъ на г. Бобчева; защото не се е завзѣлъ да обезсмърти прѣ-живѣ г-нъ Манчова, който съ чуждитѣ прѣводи на свое име е прѣбогатилъ българската книжнина. Ако жѣлае това г. Манчевъ, дѣдо Смѣшлю се обѣщава да го обезсмърти и увѣковѣчи, нъ не сега, ами когато му дойде врѣмето т. е. когато хвърли петалата.

Види се че редакцията на «Нар. Гласъ» си е изгубила очилата да прѣглѣжда Европейската литература и да я научи, че Европейцитѣ сж обезсмъртили даже и лица, които едва се извършили нѣщо за народътъ си. Смѣшлю съжилява тази редакция, за гдѣто не вижда нѣнататѣкъ отъ носѣтъ си; и освѣнъ това мѣчи се да обезсърчава малкото ни оригиналисти. Той ще ѝ дойде умѣтъ ама или богато бѣга, или богато я застѣга, баето казватъ агитѣ.

Отъ нѣколко време на самъ всеизвѣстнийтъ Стоянъ Шивачевъ печата известия въ в. «Марица», че е събралъ 300 (!) гатанки, пословици, думи и пр. пр. и ще ги печати; написалъ или ще напиши ЕТНОТОПО-ОРО-ГРАФИЧЕСКО описание и статистика на Бургазскій департаментъ въобще и частно на Бургазската Околия, съ една географическа карта (!? бре стой). За това моли и вѣчно ще моли господа учителитѣ и отечестволюбцитѣ, които иматъ нѣщо записано по тѣзи прѣдмети да го снабдятъ съ него, защото ще имъ благодарятъ!!! Чуе ли, читатели на Смѣшля? Всичко щото знаете по прѣдметитѣ които вѣликийтъ литераторъ, етнографъ, топографъ, сѣдникъ, филологъ и прочее пр. нека, да ги неспратите нему, понеже той е единствениыйтъ одѣнителъ на хубавото и той само може да нека чрезъ вѣстника подобни нѣща. Или неще слѣжжемъ ако кажимъ, че всичко, което казва извѣстителѣтъ да има приготвено, е фаситѣ. Каква нужда има да му доставятъ учителитѣ *нѣщо по прѣдметитѣ му?* Повече отъ носѣ си можалъ ли е да изучи Бургазскій департаментъ или пакъ съ пачето перо е начерталъ географическата му карта като е мислил, че карта са шери като зелникъ или баклава? До колкото обаче Смѣшлю познава характерътъ на свойтъ любимецъ-сѣдникъ подъ тѣзи извѣстия стига че са лѣска свѣтлото му име, което неще нито най малко сжмѣвине ще подига огъня на нѣкоя момичка изъ областта. Намѣсто господинъ Стоянъ Шивачевъ да са занимава съ работи, които никога той нѣма да раз-

бере и не сж за неговата уста лжница, да си глѣда работата и да гложди кокала, който му е даденъ, защото си умира Сѣмъшно отъ смѣхъ, ако въ единъ близъкъ денъ не му дойде повѣстка отъ Директорътъ на Ямболскиятъ бизестень. . .

Въ 15 брой на в. *Балканъ* единъ извѣстнъ гювлюклия дописникъ изъ Бургазъ оплаква обитателитъ на Рилския манастиръ. Слѣдующий откъслекъ отъ нея ще даде да са разумѣе били ли е въ себе г-нъ дописника:

«Както ви е извѣстно, отъ дълго време насамъ по всичкигъ мѣста, населени отъ българи, съществуваха и съществувагъ метоси на Рилския манастиръ, въ които постоянно живѣе по единъ монахъ (Б. Р. дописника каквото са види ще е чесалъ пѣватъ на нѣкой гръцки монахъ, за туй толкови знае за манастиритъ и монаситъ), прѣставителъ на Рилския манастиръ, който въ извѣстни времена на годината събираше и водеше гости на обиталището си, за да имъ проповѣдва православната вѣра и да възбуди въ тѣхъ народното ни самосъзнание къмъ религията. . .» — Подобни блевотини да пише въ колонитъ си в. *Балканъ*, на Сѣмъшля иди много чудно!

Мъдри съвѣти.

(За всѣко съсловие).

1). Искашъ ли да си *бабаитъ*, трѣбва да си ядовитъ и въ народно злато повитъ.

2). Искашъ ли да си прочутъ, трѣбва да си като чушка лютъ и малко да си лудъ.

3). Искашъ ли бадехава да пишешъ и да ядешъ, трѣбва да събличашъ и да крадешъ.

4). Искашъ ли да си гордѣливъ, трѣбва отъ пиперътъ да си пд-парливъ, а отъ дѣда Мандраджия пд-кирливъ и пд-спирливъ.

5). Искашъ ли мазенъ кокалъ да гризешъ, трѣбва патриотъ да се парѣчешъ.

6). Искашъ ли да гладувашъ и да ходишъ все безъ нара въ джобъ, глѣдай пд-скоро да станешъ попъ.

7). Искашъ ли да станешъ богаташъ, глѣдай да станешъ службашъ.

8). Искашъ ли да не си рибаръ и говедаръ, глѣдай да станешъ нѣйдѣ комисаръ.

9). Искашъ ли да те расправятъ на всѣдѣ, глѣдай *кадалжкѣ* да ти се даде.

10). Искашъ ли всѣкому да си познатъ, глѣдай да станешъ адвокатъ.

11). Искашъ ли да не си шивачъ или копачъ, глѣдай да бждешъ на «*Наука*» или на «*Народний Гласъ*» списвачъ.

12). Искашъ ли най-сѣтигъ да въртишъ народното колело, глѣдай да си набавишъ и здраво витло.

Пиемо

Кѣмъ една хубавица.

Хубава си и приятна
Като ружа в' пролѣтгата;
Нѣ за менъ си невъзвратна
Като майска красота!

*

Вижъ, очитъ ми гасѣятъ
Като сурова главня;
А усгата ми пѣмѣятъ
Безъ да искатъ прѣширия!

*

Любовта ми на сърдцето
Тя ми става вече робъ,
Да се щурамъ низъ полето
Като дива гадъ безъ зобъ!

*

Поглѣдни ме какъ се боря
Какъ се мѣча отъ сърдце,
И катъ нѣма що да сторя
Какъ повѣхвамъ катъ дръвце!

Отговоръ.

А бре, харо изумено,
Що се лѣжешъ ти по менъ:
Мойто либе е червено
А ти като гложъ зеленъ!

*

Малко вѣтъръ да те духне
Ти щешъ да се строполишъ;
А комарътъ да те мухне
Ти на понѣтъ ще платишъ.

*

Отгърви се отъ бѣлхата.
Що та щипи по носа,
На тогава вирни рогата
Като охлювъ по роса!

Маймушитъ и птицата

Басна изъ Сѣмъшловгътъ барабанъ.

Нѣкой си маймунджия докаралъ въ нашенско маймуни за да ги разиграва. Една нощъ като заспалъ, маймунитъ се отвързали, побѣжжи и отишли право въ гората. Като имъ било студеничко, тѣ хванали да обикалятъ изъ гората дано найдатъ огънь та да се постопятъ. По случай една отъ тѣхъ съглѣдала въ тъмнината нѣщо свѣтлѣчко, и като си помислила, че то е искра, завикала радостно: «*елати, елати*, азъ намѣрихъ огънь». На часътъ се струпали венчикитъ около нея и захванжли да сбратъ сухи дърва за да накладятъ огънь. Щомъ набрали доволно, турили минмата искра и захванали да духатъ съ колкото си сила имали; нѣ огъньтъ не пламнувалъ.

Въ това врѣме една птица, която носувала тамъ близу на едно дърво, като видѣла, че тѣ сж мѣчатъ напраздно, понеже минмата искра била свѣтулка, съжялила ги и слѣзла да имъ каже че това не е искра, нѣ свѣтулка, и че напраздно се трудятъ; нѣ тѣ я исхотвали, като ѣ рѣкли, че тѣ не искатъ отъ нея съвѣтъ; и захванвали пакъ да духатъ. Птицата съ надѣжда да ги разубеди отъ празнийтъ имъ трудъ, повторила и потретила имъ. Нѣ една отъ тѣхъ която се мислила за най-умна, а била най-глупава, като се расърдила, извикала на птицата: я се махай и не ни давай умъ, че хѣй-сега-хе ще ти са види тѣсна гората! Птицата зѣзнала пакъ да имъ расправя, нѣ разерената маймуна, безъ да иска да я слуша, скокнѣла, и ако да не била хвъркнала съ врѣме птицата, щѣла да стане жертва на маймуната.

Кой е този маймунджия? Кои сж тѣзи маймуни? Коя е тази минмата искра? Коя е ужъ най-умна, а пакъ най-глупава маймуна? И кой е тази птица? Загъртете ключѣтъ и вратата на басната ще се отворятъ.

Иванъ и Сѣмъшно.

С. Що плачешъ, Иване?

И. А бе, дѣдо Сѣмъшно, не видишъ ли ми главата на кой е халъ?

С. Главата ти ли? че защо си я увързалъ пушпата! да ѣ не петече мозъкътъ ли?

И. А бе, дѣдо Сѣмъшно, това се вика свобода! И азъ отидохъ като хората да гласувамъ. . . (Кешки краката ми да бѣхъ се прѣчунили та да не бѣхъ стѣпалъ) и понеже не бѣхъ учителъ или ученикъ, извика ми се веднажъ «*назадъ*», азъ не дадохъ винаги; повтори ми се «*назадъ*» азъ пакъ си направихъ оглухци; потрети ми се «*назадъ*» и догдѣто да се обѣрижъ да виджъ кой е, и що нека отъ мене, азъ се намѣрихъ на земята!

С. Може да ти е припаднало та си падналъ на земята.

И. А бе, къ-ще? Не видишъ ли кръвта отъ расѣиената ми тиква? Азъ него врѣме като залесанъ не се усѣтихъ откъдѣ дойди този ударъ нѣ отпослѣ като се свѣстихъ, дѣдо Стойко ми приказа, че биль жандаринътъ комуто било зарѣчено на третий пѣгъ да удря.

С. Дѣто ще каже, ти не можѣ да гласуванъ?

И. Съ такава глава гласува ли се?

С. Ами ти за кого щѣше да гласуванъ!

И. Азъ щѣхъ да гласувамъ не за тогова за когото ни казвахъ жандаритъ, нѣ за друго.

ЖАЛОСТЬ

отъ

Сѣмъшля.

Скърбя и жалия че не се избрахъ отъ негрѣ за депутатъ. Толкось възвания направихъ къмъ абонатитъ си, толкось препорѣжи за голѣмийтъ си патриотизмъ сторихъ къмъ избирателитъ на овдовелитъ колегии, че азъ можа всичко за добро да направя на бѣдното население, че азъ въ Областното Събрание ще можа да намала кадастрату, вергинтъ, и всичко което тѣжи на бѣдното население. При толковито мои обѣщания че можа да направя да дойдатъ врѣмена за бѣдното население, щото на златна синия да яде, при таквизъ обѣщания, пакъ отъ нигдѣ единъ гласецъ не можахъ да получа. Жално! Хемъ казахъ въ възваннето си на избирателитъ въ овдовелитъ колегии не на всѣкого да вѣрватъ въ обѣщанията, защото венчикитъ които искатъ да ви са настранятъ за депутати, тѣ само глѣдатъ да си оплѣтятъ кошницитъ съ вашитъ гласове, та послѣ било що било съ васъ. Е! Е! Избиратели! не ма чухте, не ма послушахте. Но видѣхте баримъ че тюрлю тюрлю хора дохождаха изъ между васъ и ви молиха да ги избирате за депутати. Хора подрачници, и сѣдин, и лѣкари, и учители, и незнамъ още какви. Вий се имъ повѣрвахте, но не бѣхте честити да ги избирѣте, защото ви разбрахъ че в вие нестоите на единъ умъ. Това съгласнето нѣмате го вие. Ако бѣхте го имали трѣбаше менъ дѣда си Сѣмъшля да избирѣте, да видите че азъ всичко щѣхъ да ви направя. Но какво да ви сторя избиратели, като в вие ете маймунъ севдалини. Негдѣ отъ вѣтхитъ си добри депутати изхвърлихте, а си избрахте нови съ умуть че тѣ по разбирали отъ болѣшкитъ ви. Тѣшко и горко на булгурия ви. Е! Избиратели лжѣте са, и ще се лжките още за много години. Дордѣто всѣкий

дерзува да ви казва че аз направих сторихъ, че аз можа да ви махна вериги, Кадаструу, белникътъ, и вне ги въровате, когато не мислите че тамъ въ Областното Събрание единъ нищо неможе да направи, защото са четатъ гласове; за да са спечели единъ гласъ за едно предложение на единъ депутатъ скъсватъ му даже гачитъ или палтото да го вдигатъ или джриатъ. Това е било, затова педѣите лѣсно вѣрва че въ Събраниято единъ азъ може да направи всичко, трѣбва много азове да бждѣтъ, че тогава биръ-шей олуреа, олурѣ. Нейса било, що било, само ми е мжчно, и жално, и скърбно, и печално, че не са даде единъ гласецъ и за дѣда Смѣшля. Хемъ съмъ съ голѣмъ калнакъ, хемъ ви пиша вѣстникъ по името си, пакъ ушъ и азъ говоря съ народенъ гласъ, пакъ не ми са увѣрвахте. Поне да бѣхте избрали отъ препорѣчителитъ ми кандидати, и то небжде. Жалио! Изма вече да ви слушамъ оплакванията. Направихте си каквото си искахте. На добръ ви часъ.

Дописки на „Смѣшля“

Сушица. (Карлово) слѣдъ Гергювденъ.

Дѣдо Смѣшльо!

Не останъ вече кому да се оплачемъ, най-сѣгнѣ опрѣ ножѣтъ до кокалѣтъ, и ние прибѣгваме до тебе! Сироти, бѣдни, очукани, вдовици, ние сме осѣдени да станемъ жъртва на нашитъ гайтанджии. Единчката прѣхрана, единчкийтъ зальгъ тѣ ни го зиматъ изъ усгата и го даватъ на Европалитѣ. По тѣхна причина ние стоѣхме затворени, гладувахме, жедувахме и брахме студовѣтъ и мразовѣтъ! Тѣ ни се обѣщахъ, че нѣма да вѣсятъ вече Европалийска прѣжда, нѣ дяволѣтъ се е пакъ закучилъ; ние се научаваме, че Мжнгѣрѣвъ, мжнгѣрѣ да стане, пакъ щѣлъ да внесе прѣжда, и то съ сила на властѣта. Ако това се сбжде вѣрвай, дѣдо Смѣшльо, че крайтъ на тази кава ще палѣзе лошъ и за насъ, и за Мжнгѣрѣтъ и за властѣта! . . .

Молимъ ти се, дѣдо Смѣшльо, да обнародвашъ тази наша дописка тѣй както си е, дано правителството земе о вѣрме мѣрки та да не бждемъ принудени да се излагаме пакъ на такава опаснотъ и да правимъ главоболне на правителството.

(Слѣдватъ 5 подписа и около 28 прѣста ударени съ мастило).

(Б. на См. По желанието на горнитъ ние обнародваме дописката така както си, е като ѝ поправихме само безграмотността).

Остава сега на правителството да земе о вѣрме мѣрки, защото, както казахме и другъ пжтъ, гладѣтъ е въ състояние да изѣрши всичко. Но и на тѣзи г-жи сироти Смѣшльо имъ напомня да не правятъ калмазанлжкѣ въ занаятѣ си, защото калмазанлжкѣ имъ докара това.

Писмо на Баронъ Гонивѣтровичъ до неговитѣ приятели Фрейгеръ Айреболски въ Пловдивъ.

Кѣжжль-Индже, въ вѣрме на хвърляние билетнитъ 1883 г.

Любезний Фрейгеръ!

Ти твърдѣ добръ знаешъ моята ученостъ и мойтъ патриотизмъ. Когато дру-

гитѣ ходихъ гладни по Европа и си кжсжж панталонитѣ отъ университетекитѣ чинове, азъ отъ милосердия станахъ Баронъ Фонъ. Дадѣ Господъ да дойдѣ Руссия, продавахъ водка и хлѣбъ и станахъ мжжъ ученъ. Понеже имахъ прѣдъ видѣ благого на юривигающитѣ отъ чиновницѣтъ народѣ, рѣшихъ се да станахъ прѣдстави-теле въ Кѣжжль-Агачъ и си дадохъ тамъ кандидурата. Знаешъ, тамъ по не ме знаятъ и азъ помислихъ да произведа тамъ тероръ 1). Слѣдъ Великденскитѣ празници взѣхъ пайтонъ за 12 рубли и заминахъ за пунктѣтъ 2). Гдѣто минахъ държахъ рѣчъ и раздавахъ спечеленитѣ отъ щабѣтъ за ботуши и ичдону лири. Народа бѣше въ възмущение 3). Слушаме ме съ вниманието катѣ му приказвахъ за Шрекера и за щабѣтъ. Горкиитѣ народѣ! Залсанъ бѣше отъ агитациитѣ на ученитѣ. Азъ го убѣждавахъ, чернихъ го съ вино, хвърляхъ каницитѣ и той ме хвалише. Едитъ кметъ ми каза че съ вжже ще ме връже, само да остана при тѣхъ. Азъ отъ възмущение 4). Тикнахъ му въ ржката нѣколко лирки и му говорихъ слово, което бѣхъ съчинилъ въ Пловдивъ. Словата на нашитѣ учени нищо не стоеха прѣдъ моето. Ако некашъ да го знаешъ, ето го: Робекий народе, робъ си и робъ ще останешъ! Робиня те е родила и нѣмашъ хораотъ «индустрията» да ти отворжтъ очитѣ. Народе, ти се пуждайшъ отъ диплограмми 5). Народе, азъ имамъ въ Сливенъ двѣ фабрики и ще те облека съ хубавъ шаякъ, ако ме изберешъ. Народе, въ Пловдивъ ми даватъ най-богатитѣ дѣщери и азъ ги прирѣхъ и ще си взема селянка, само да живѣя между тебѣ. Народе, съ Генералъ Губернаторѣтъ се твърдѣ добръ познавамъ и той ме прапти мѣжду васъ. Той ви поздравява и неговото желание е да изберешъ мене. Чиновницѣтъ те събиватъ пиятъ ти кржѣта. Въ Пловдивъ имамъ Европейски пирмакльжи и съмъ кумшия съ ученитѣ. Кжцата ми е пълна съ визитни карти отъ най-високитѣ личности. Имамъ два кривата, единитѣ съ айбови. Избери ме, нариде, и азъ ще те освободя отъ милицията и отъ чиновницѣтъ. Викайте урра, да живѣе Баронѣтъ!

Неможъ ти описа, айраболска правдо, възмущението на милия народѣ. Селенитѣ съ вжже тичахъ да ме връзжѣтъ — защото некажъ да остана при тѣхъ. Но проклетитѣ чиновници сполучихъ и народа избра други. Ама азъ съ 30 лири сполучихъ 30 гласа. Въ едно село ме избрахъ едногласно. Срамъ ме да се върна въ Пловдивъ. Ще остана малко тука. И Д-ръ Макановъ конкурираше съ моя милостъ. Поздрави приятели. Съ второ писму ще пиша повѣче. Днесъ получихъ отъ Сливненскитѣ приятели: Днию и Теню писмо. Тѣ те поздравлявжѣтъ.

- 1). На мѣсто фуроръ. Б. на «См.»
- 2). На мѣсто пунктѣтъ. Б. на «См.»
- 3). На мѣсто възмущение. Б. на «См.»
- 4). Глѣдай бѣлѣжка 3.
- 5). На мѣсто диплографи. Б. на «См.»

Твой приятель:

Баронъ-Фонъ Гонивѣтровичъ.

П. П. Струва ми се, че получихъ повѣче гласове. На нѣкои булетини бѣше написано: баронъ футу-вмѣдъ. Трѣба да съмъ азъ. Сбогомъ. Сжций.

Шуменъ. 8. Априль 1883.

Почитаемий дѣдо Смѣшльо!

Моля та отъ вечката си душа, отъ вечкото си сърце, ако щешъ била и отъ вечкий си бѣлъ джнгерѣ, правшиш, що правшиш, това ми назадъ да не оставишъ, ами колкото е възможно по скоро да го облѣчешъ въ сила, савкамъ да го кжстѣрдисамъ помежду твойтъ емѣхурин, че дано, както тѣй, тѣй и тѣзи, да останжѣтъ въ дълга память и когато потомството ни, Шумненско, слѣдъ вѣрме са събудн, да окачи чюшка червешъ пиперѣ вмѣсто медалѣ отъ нѣкоя стѣпенъ на причинителитѣ долнитѣ.

Въ нашия градъ, Шуменъ, дѣдо Смѣшльо! Между многото чудни и дивни чюшченца има и такава (конто най много блѣветятъ), пасмина хора, които: здравъ-болешъ направятъ; малкий голѣмъ и голѣмий малкоже искарватъ; на здрава глава келъ (хемъ приврѣмененъ) налагатъ и още какви, какви чюдесии, които по сѣга ще жванж да ти съобщавамъ.

Рѣкохъ горѣ нѣкой други прѣдложениа — нека да ги разясня.

1. Въ Шуменъ има хора, които на здрава глава келъ налагатъ. Слушай!

Нѣкой си С-овъ отъ селото Д-во добърѣ, богатъ, уменъ, била и прѣменѣ чювѣкъ. По възрастъ — младъ, X по тѣло — здравъ — тамамъ работа да работи. Жена, дѣца изобилно му далъ дѣдо Господъ. Има единъ синъ — двайсетъ годнишъ — здравъ, читавъ — тѣй е, дѣто рѣкле, (кажъкъ да стисне, вода ще нусне), когото съееленитѣ му удостоиха тжзи година да иде и той, като сичкитѣ, да трона (разбирашъ я? — На аскерѣ), нѣ баца му — С-овъ — прави-струва, падастава и съ чювалъ, казватъ, брашно дава, дордѣто, най-сетѣ, като имаше голѣмо познанство съ горѣпомѣжната пасмина хора, искара здравий си синъ келевъ и го освободѣ. Сега: не е вече келевъ — косата му пакъ пораста. Пѣкъ той — С-овъ, — като постигна цѣлѣта си, подигатъ е колтуци, като кулюветъ на безаждкийска стомна. Хичъ, не струва ли я? —

2. И има още: «кжсото да внаждатъ, длжгото да рѣжатъ». Тази пасмина, ако са не лжжа, е останала отъ слѣпото турско царство. Какъ-да-е, ний да си глѣдаме работата.

Другъ единъ, не помня добръ, ама сѣ отъ горнето село ще бжде, който отъ механата не става, за мюзевирликъ душа си дава, и кога му се вино свѣрши, той са вѣскиму кърши и още три години вече има, какъ са спнъ му аскерѣ не зима, защото, казва, билъ нему и майци му миль, като още дѣте на петнайсетъ години! Тжзъ година обаче, съеъ куркой и колаче, петнайсетъ-тѣхъ станаха двайсетъ и петъ дѣрти години, а самси-мюзевирината отъ 50 заведжжѣ прѣскочи на 85! — Лавса свободенъ (по домашни обстоятелства).

Сега ще свѣрша до тука, защото листѣтъ Ви е малѣкъ и да остане мѣсто за други отъ друго мѣсто. Зеръ не сме само ний я! —

До пжти 3-то и нататѣкъ.

За всичко горне, настояще и слѣдующе отговаря подиенанний.

„Дриплю“.

Котель. 9. Априлий.

Дѣдо Смѣшльо!

Отговорете моля на въпроса; дѣ стѣп закона? На вѣрно ще отговоршишъ въ ржката на по свлий.

Хубаво стана прѣмѣстванието на Околийскій ни Началникъ; ами, защо кадия ни понѣ не измѣстятъ, ами го оставиха още въ града?

Нѣма нужда вѣче да се плаща на Окол. лѣкари. Военниѣ по насъ, тѣй теоретически упражняватъ мѣдицинско искусство, да видишь и ти, че да ся елисашь.

Старшиѣ военниѣ прѣдставлява пдава съображениѣ, за степенята на болестята на болниѣ, а дружинниѣ, отъ микроскопическата си лаборатория констатира и рѣшава. Двамата станали ортаци; първиѣ казвалъ, че испращаль заявленията на резервиститѣ въ Коменданско управление, а вториѣ, отговарялъ, че не съществували. Съ една рѣчь, ще та изямъ, както казалъ влѣкътъ на агнето, че миналата година си говорило лошо за родителитѣ ми.

Граждани смѣ и имаме граждански права! . . . Оплаквай се дѣ щещъ никой ти не слуша! . . . Тѣжко и горко! . . . Съ второ по-пространно.

Какъ се развратява породѣтъ.

Изъ Смѣшловата философия

Който иска да *скалпаанзаява*, да *схулзуява* и да развратява породѣтъ трѣбва да има слѣдующитѣ правила прѣдъ очи.

I. Когато единъ трѣгне да агитира и да прѣдставлява нѣкое лице за да го избѣржтъ за депутатъ, че ужъ той щѣлъ да се трѣди на народното добро, другъ трѣбва да се опжти по диритѣ му, и да вика, че това лице е подло, че то лѣжи народа, догдѣто го вкара въ джоба, че то незнае още че е народенъ интересъ и пр. .

II. Когато единъ трѣгне да убѣждава населението, че ако избере еди-кого си то ще блаженствува; другъ трѣбва да се трѣди по него и да го раубеждава, защото ако сполучи първиѣ депутатъ, вториѣ безъ друго ще нахлуши владишката корона! (Б. на См. *sic!*)

III. Когато единъ трѣгне да си дава кандидатурата и да общава на населението медъ и масло; другъ трѣбва да пристигне на врѣме съ джандармерийски офицери и прости жандарми и да увѣщава избирателитѣ, или трѣбва да избѣржтъ Петка, или ако не, вѣшкой ще даде 5 рубли глоба, и ще стои единъ мѣсець въ затворъ.

IV. Когато единъ поиска отъ сърдце да послужи на народа си, и по тази причина прѣдлага кандидатурата си за депутатъ; другъ трѣбва да забере улициѣта на градоветѣ и на селата и отъ конь да го свали на магаре; че ужъ такъво било желанието на еди-кого си или на еди-кой си, и ако би въ случай да гласувать за друго, то населението имъ ще пострада и кадастралниѣ данѣкъ ще се увеличи двойно и тройно!

V. Когато единъ се завземе да защити правото на народа си, другъ трѣбва да се провикне, че той е интригантинъ, че той е прѣдатель, че той нѣма патриотическо чувство и пр. . и чрѣзъ това срѣдство да прѣпоржчи себе си. Б. на См. *☞* Така се *скалпаанзаява*, *схулзуява* и развратява породѣтъ! Идѣте послѣ слѣдъ нѣкоя година та търсете у народа *совѣсть*, *искренность*, *патриотизмъ*, и *честность*! Невинниѣтъ ни народъ! той се е сбъркалъ, и даже е подивѣлъ кого да слуша! Народни водители и агитатори воденичниѣ камѣкъ ще се прикачи на ваичитѣ ши! Злото лесно дохожда, нѣ мѣчно си отхожда! Мислѣте и правѣте!

Лисцата и таралежѣтъ.

Басня изъ Смѣшловата барабанъ.

Нѣколко кучета като напотрири кума леса да я гонятъ, тя се сбъркала какво да прави, кждѣ да бѣга, и въ коя дупка да се скрие дано да избѣгне отъ устата на тѣзи неприятели. Въ смущението си и въ бѣганието си тя безъ да съгдѣда поинжла се въ единъ прѣсъхнѣлъ и запустѣла кладенецъ. Слѣдъ бѣдата напраздно горката се мжчила да излѣзе изъ него. Въртяла се насамъ, въртъла се нататѣкъ, нѣ никакво срѣдство не намирала; най-сѣтнѣ се рѣшила да си живѣе тамъ догдѣто нѣкое обстоятелство ѣ помогне да се избави. Въ това врѣме тя се напѣлдила съ толкова безбройни кжрлещи, щото ѣ заплашвали и животѣтъ.

По случай заминавалъ оттамъ таралежѣтъ, и като я видѣлъ въ какво лошо състояние се намира, рѣкълъ ѣ: кума леса, искашь ли да ти помогна? — Като какъ ще ми помогнешъ? Отговорила му кума леса съ тежко въздишание. — Като какъ ли? Пошушнѣлъ таралежѣтъ, да те извади горѣ, ти знаешъ, че прѣмамъ тази сила, нѣ да ти очисти кжрлещитѣ съ бодлитѣ си, него можъ да направя и желая да ти сторя тази добрина, ако би да искашь. — Ахъ! Поѣла кума леса, благодарятъ крайно, приятелю, за доброто ти желание и намѣрение; нѣ щомъ ми очистишь тѣзи кжрлещи, които сж съ напоили глече, ще ме нагнѣтъ други съвѣмъ видни и тогава по-скоро ще умрѣ. На тѣзи нейни думи таралежѣтъ се поумислилъ малко и си рѣкълъ: нанетина е така! Кума леса има право, и си заминалъ.

☞ **Щото исполите изъ тази Басня, приспособѣте го.**

Епиграмма.

☞ **! Комуто се пада!** *☞*

*

Правишь врѣва на свѣта,
Че си Богъ знай кой *чокой*,
Нѣ изгубишь ли честята,
И останешъ ли безъ лой!

*

Ти ще мѣзашъ на патокъ
Безъ кривица и безъ кракъ,
Безъ водица, безъ мжтокъ
Катъ прѣвржженъ Шопский ракъ!

*

Твоята глупость ще гърми
До послѣдниѣтъ ти часъ,
Послѣ нѣма да кърми
Освѣнъ гробѣтъ ти безъ гласъ!

*

Укоръ, хули и голъ срамъ
Ще покриватъ твойтѣ прахъ;
Който мине пжкъ оттамъ
Клѣтви ще ти лѣй безъ страхъ!

ПРѢСНИ ПОВИНИ.

— Миналата сжббота пристигна въ града ни г. Милковски, прѣдседателъ на тукашното Гражданско Сѣдилище. Ние отъ близо познаваме г. Милковски и надѣемъ са, че съ познатата си дѣятелность ще тури въ рѣдъ сѣдилището, което май купаше отъ много време.

— Научаваме са, че намѣстото на г. Начева, Староз-Згорскій околийскій сѣдникъ, който са утвърди за градскій кметъ, щѣлъ да бжде назначенъ г. Фетфаджиевъ, нинешниѣ сѣдебенъ изслѣдователъ въ Сливенъ, който замѣсти г. Каракостова. Г.

Фетфаджиевъ е единъ отъ дѣятелниѣ сѣдебни изслѣдователи, добилъ е доста практика и съ назначението му сѣдникъ ще бжде единъ отъ най-добритѣ.

— Извѣстиятъ ни, че за прѣдседател на окръжното ни административно сѣдилище онзи день билъ избранъ г. Сяровъ, членъ при Углавното Сѣдилище въ Сливенъ. Както е извѣстно отъ 1 Январ. т. г. това сѣдилище не е разгдѣвало никакъ дѣла понеже не е разгдѣвало прѣдседателъ попричина на нѣманието до сега ижленъ съставъ на окръжното сѣдилище.

— Пижитѣ ни, че г. Матея Х. Петровъ Котелскій околийскій сѣдникъ си далъ оставката по причина на болѣсть. Намѣстото му щѣлъ да бжде назначенъ Г. В. Матеевъ, сегашниѣ секретаръ на тукашното граевданско сѣдилище.

— Въ недѣля вечеръ пристигна въ града ни английскій генераленъ консулъ въ Пловдивъ и на другий день замина.

— Научаваме са, че г. Каракостовъ, който бѣше назначенъ за сѣдебенъ изслѣдователъ въ Хасково, си далъ оставката Г. Каракостовъ до сега е билъ първъ сѣдебенъ изслѣдователъ въ Сливенъ. Незнаемъ причинитѣ, които сж го подбудили да си даде оставката.

— Сжобщаватъ ни, че Г. Иванъ Цанковъ, Бургазскій Префектъ, билъ малко болѣнъ. Нонекато билъ велѣдствие на това сѣбяваннието си отъ тамъ. Това защо е, незнамъ казва дописника.

ПОЛИТИКА.

Този пжтъ политическитѣ вѣстници сж пжлни и прѣпжлнени отъ политически новини, нѣ като се разгдѣдатъ по-отблизу, тѣ не сж нови, нѣ сж пакъ сжщитѣ, които бѣхъ и прѣди единъ мѣсець. Дѣдо ви Смѣшлю като точенъ политикаръ, не може да ви лѣже и да ви смѣта, или пжкъ да прѣобрѣща новинитѣ и да ви ги казва съ нови фрази! Въртятъ, сучатъ, и какво излиза отъ политическитѣ кабинети? Тройното съюзничество между Австрия, Германия и Италия. Това вече го научи и глухийтъ царъ. Другитѣ новини сж все по-желѣзнициѣтъ; едни тѣй казали други тѣй рѣкли, съ една дума сѣкашь че горѣлнициѣтъ сж ги напекли.

Едни критикуватъ коронасванието на Руский Царъ, други философствувать за бждѣщето на народитѣ, трети си баятъ, четвѣрти на топъ си играятъ, хжй такава е днешната политика!

Нѣ не малко материалъ е дало на политическитѣ вѣстници и пжтуванието на Българскій Князь. Покрѣщение, испращание, обикаляние, свиждане, отдаване честь като на монархъ, всичко това брнча по телеграфическитѣ жици и занимава *щачашитѣ* за подобни новини! Обаче дѣдо Смѣшлю не е доволенъ само отъ тѣзи блѣскави покрѣщения и хваления, той очакваше досега да чуе нѣщо и по цѣлѣта на това пжтувание, като какво политическо тълкувание ще му дадѣтъ

политичитѣ и политическитѣ органи и кабинети; нѣ за жалостъ, той не срѣщаша нищо отъ подобно значение. Кой знае?! Може отпослѣ да му излѣзе гласътъ. Нека бѣде така та да не страдаме отъ крака!

Най-прѣсната новина отъ политическия хоризантъ е, че Васса Ефенди, комуто се щѣше Румелийскій прѣстолъ, е избранъ за Ливанскій управителъ. Ако щете вѣрвайте, ако ли не, вие знаете. Тази новина дѣдо ви Смишлю я е купилъ отъ «Стамбулъ» и ви я продава безъ кяръ.

ШЕРЕНИ.

Въ едно газино. — Гарсонъ, кой е онзи съ очилата? — Той е единъ господинъ. — Какъ му е името? — Името му не зная, нѣ прѣкорътъ му. — Какъ му е прѣкорътъ? — Почакайте, г-не, да видя въ тефтерътъ. — Има ли и той да ви дава? — Че. . . Струва ми се. — Еее, какъ му е прѣкорътъ? — Г-нъ Джрмоносъ. — Хж хж, дойде ми на умъ! Той е синътъ на дѣдо Дойча Джрмата, който ходи да проси.

Майчена наука. — Не се гдѣвай, синко за гъркиня, защото ще ходишъ послѣ за милостиня. Синътъ безъ да слуша майка си, залюбилъ се въ една гъркиня, и се оженилъ като му обѣщали една воденица. Неколко дена слѣдъ свадбата младоженецътъ поискалъ да му покажѣтъ на кждѣ е тази воденица, и колко приходъ имъ донеса; тѣта му безъ да губи врѣме отворила долапътъ и му показала кафявата воденица.

Докторъ и адвокатъ. — Еее, г-нъ адвокате работата ви е снукана, Юлий приближава. . . — Да и азъ го зная, г-нъ Д-ре, нѣ и вашата не е по-оправена. — Нашата ли? Глѣдай си работата, иди се позабърти 3-4 години изъ Европата, ела си съ нѣкой дрипелъ диплома и свършено! — Ааа, че и нашата е лесна, иди въ Ц/градъ дай нѣколко люспи *рушветсѣз*, земи си една туралвя диплома, ела си и си глѣдай кефътъ.

Делема. Единъ младежъ отишълъ при Протагора философътъ да се учи, и му се обѣщалъ да му заплати за трудътъ ако спечели въ първий си процесъ. Слѣдъ като се изучилъ той отказалъ да заплати на учителятъ си; отъ което ядосанъ Протагоръ рѣшилъ се да го прѣдаде на съдъ като казалъ, че както да се рѣши процесътъ имъ младежътъ е длъженъ да му заплати. А младежътъ му отговорилъ: по никой начинъ азъ нѣма да ти заплатя, защото ако спечела азъ нѣма да ти заплатя спорѣдъ рѣшението на съдницитѣ, ако ли спечелишъ ти, нѣма да ти заплатя спорѣдъ условнето ни.

Писмо до любовникъ. — Ахъ! г-не мой, не можахъ да се начудя, какъ е възможно да става такъвъ прѣвратъ въ природата! Ти си мой любовникъ, а въ сждото врѣме и баща!

Отговоръ: сждо и азъ, г-жа моя, не можа да се начудя, като какъ е било възможно безъ мое позволение да станете отъ любовница — майка! Направѣте ма баремъ кръстникъ! (Б. на См. Де сурвица де!)

На гости. Една г-ца като служала гоститѣ си измавила се та се испу-

снала. И отъ срамъ за да покрие вината си извикала: пуста котка! кждѣто и да идж все ме дири. А друга ѣ отговорила: стискай се за да не мяучи.

Къщи по въздухъ. Единъ спромахъ едва спечелилъ да си купи нѣколко яйца съ цѣль да развѣди отъ тѣхъ кокошки. Прѣди да си лѣгне, той зель кошничката съ яйцата, и хваналъ да ги смѣта: отъ толковъ яйца, толковъ пилета ще излѣзѣтъ, пилетата ще станѣтъ ерички, ще пронесѣтъ потолкова яйца ще снесѣтъ отъ тѣви яйца толкова и толкова други пилета ще се излупѣтъ. . . . Радвай се Иване, въ една-двѣ години ти ще станешъ пръвъ богаташъ! Но догдѣто си смѣталъ така, едно куче влезло въ стаята му, той скокналъ да го испжди, стрѣшилъ се въ кошничката, тя се килжла, яйцата се строшили и Иванъ си останалъ пакъ Иванъ!

Извѣстие. Която колегия се нуждае отъ кандидатъ за депутатъ, който да знае *Светчето* отъ кора до кора, *Вечний календаръ* на прѣсти *Христовитята* до половината а *Ижсалтирътъ* до третата катизма, нека не губи врѣме, но да се отпрати право до г. К., който си е турилъ очилата, прѣговаря казанитѣ книги за да ги не забрави и чака да приеме кандидатурата.

Когато одного не го щѣтъ въ селото а той пита за поповата кѣща, какъ трѣба да се постѣши съ него?

Отговоръ. Питайте агитаторитѣ! . . .

Праздно мечтание. — Ахъ! Врѣме приближава да влѣзѣ въ хамамътъ! Какъ ще утрая на три горѣщини! Отъ една страна *хамалъ*, отъ друга — *лто*, а отъ трѣта *джобъ*! А единъ като го подслушвалъ, отговорилъ му: — Недѣй си маха краката, прѣди да видишъ хавата!

ТЕЛЕГРАММИ.

Шловдивъ. — Чудни работи ставатъ тука! Много плѣхове излизатъ сега изъ дупкитѣ си и искатъ да хаятъ; но правителственната (?) партия заложила желѣзни капани та да ги пехваца. (Б. на См. Всѣкой своитѣ си грѣхове ще исплаша!)

Тамже. — Мнозина надѣющии се си почиватъ и се пощѣтъ. Плачъ Рахилинъ владѣе! (Б. на См. глѣдайте нѣкой да не полудѣе!)

София. — По насъ всѣкой е земалъ по единъ барабанъ съдранъ и ходи да прогласява въскръсяванието на конституцията. (Б. на См. Гладна кокошка просо сънува!)

Тамже. Назначената депутация за коронясванието на Руский Монархъ тръгна съ голѣмъ *салтанатъ*. Тя е патоварена и друго да изработи. (Б. на См. Да не се укути?)

Кѣзжлъ-Агачъ. — При всички усилия баронътъ неможа да се избере. Не е истина, че причината на неизбираннето му е изхвърналата чивия.

Шловдивъ. — Артакъ Князъ Хаджи Ликсандрия ще ни съедини. (Б. на См. Съ левове-ли?)

Котелъ. — Черния хайверъ не сполучи. Гуджовцитѣ съ широкитѣ рѣжави сѣ отчаяни. (Б. на См. Ако искатъ още хайверъ нека имъ се прати. Въ Бургасъ е по-евтинъ.)

Градецъ. — Не видѣхте-ли тамъ негдѣ Хр. Ник.? *На жалости* кажете му да отиде въ Бургасъ за хайверя. (Б. на См. На насъ нѣма-ли да има нѣщичко?)

Стара-Загора. — Шукюръ-Аллахъ, тази година нѣма да плащаме данъкъ. Г-нъ Азъ ще ни освободи отъ венчко. (Б. на См. Блазъ ви на душата!)

Хасково. — Сполучихме. Отъ трѣнъ па глокъ. (Б. на См. Кого избрахте? Този гдѣто кради вагонитѣ, или другия?)

Чирпанъ. — Напрѣдваме. Страшна енергия показахме въ изборитѣ. Отъ 1000 избиратели гласоподавахъ 3000. И тритѣ кандидати сполучихъ. (Б. на См. Кой отъ тѣхъ ще ви поправи мостоветѣ?)

Селджиково. — Ученитѣ изслѣдователъ не сполучи. (Б. на См. Нека си глѣда той работата! Нѣма-ли за него адвокатжкъ?)

Къой-Махале (Ново-Загорско) — Сторихме добро, налѣгѣхме на зло. Бригадата още стои въ училищната стая безъ да ни се плаща нѣщо. (Б. на См. Нека трае баба за хубостъ, а вие за свобода!)

Т. Пазарджикъ. — За напѣтъ луди лудница нѣма, тѣ си ходятъ свободно изъ улицитѣ и ни безпокоятъ денѣ и ношѣ. (Б. на См. Колко свѣстни ви безпокоятъ повече отъ лудитѣ! Ако нѣматъ лудница, нѣматъ ли църква? Затворѣте ги вжтрѣ та никой да ви не бърка!)

Батакъ. — 4-иъ Май расплака и сухо и сурово. Коститѣ на напѣтъ мѣченици за свободата на отечеството напомнимъ на всички присхтетуещи страшнитѣ приключения! (Б. на См. Вѣчна имъ память!)

Сливенъ. — Заповѣдъ се издаде (?) да се напѣлнатъ или покриятъ съ дѣски отгорѣ отворенитѣ изъ разваленитѣ турски кѣщи, кладенци и дупки. (Б. на См. И да видя пакъ не вѣрвамъ!)

Харманлий. — Мждрата вода захвана да подкочава гражданскитѣ ни права. Зарадъ кефа на Окл. Н. ние бѣхме принудени да подновяваме 5-6 пѣти изборитѣ за кметъ; и догдѣто не падна свети пуръ на помазаника му, изборитѣ не се потвърдихъ.

Стара-Загора. — *Анти-прокламацията*, която се прѣписва на г. Д-ръ С-чъ направи голѣмо впечатление и негодование между населението. Псувнитѣ и лѣжитѣ излѣпни въ нея не сполучихъ, и останахъ за въ смѣтка на господарьтъ имъ. (Б. на См. Да се агитира, това знаемъ вече, че е на мода, нѣ да се псува, то е нѣщо непонятно!)

Русчукъ. — Г-нъ О-ковъ е пригответилъ една статия стѣшу дѣдовитѣ Смишлови царвули и ще я обнародва въ «*Циганинъ*». (Б. на См. Ами ако сж кални и го ритне?)

Хасково. — Два *ата* сж ся разритали и работата имъ не отива добръ. (Б. на См. Тѣ се ритатъ, ами кой тегли?)

Тамже. — Приключението Кап. Хамди, Пор. Петковъ и Тодоровъ е доста прѣувеличело. Мѣрки сж зели за изглажданието му (Б. на См. Като *маладци* ще имъ се да се бъркатъ като конци!)

Хебибчово. — (Харманлийско) Дѣдо Смишлю, телеграммата обнародвана въ 37-38 бр. види се да сте я разумѣли *янглжшъ*. Дѣдо погъ не записва *муски*, ами издържа 2-ма ученика въ П. Р. Г. отъ 3 год. насамъ, и всячески се мѣчи да помага на обднитѣ ученици. (Б. на См. Който прави такива добрини не е чудно да пише и муски та и съ тѣсъ да се прочува! Турѣте си очила, прѣглѣдайте му по-отблизу дѣлата, и ще видите, че рибата вони отъ главата!)

Пловдивъ. — Подаръцитъ отъ *какавата* всѣкой си ги ве; нѣ тежкото корито заднаго на вѣстникаринята му охлузило рамената, та чига съ какво да си ги нецѣри! (Б. на См. Нека ги намаже съ малко катранъ и да ги изгори, ако този тѣкъ не помогне, нека ги натръка съ малко кромидъ!)

Карнобатъ. — На 19 Априлий са прѣдстави драмата *Стоянъ войвода* и комедията *посерпейский турчинъ*. Ползата отъ това прѣдставление е за училищата. (Б. на См. И тукъ въ Сливенъ нашитѣ младежи са готвѣли да прѣдставятъ комедията *шумъ-шумъ-држии* за въ полза на остарелитѣ моми.)

Айдосъ. — Тюремнитъ смотрителъ арестуванъ за гдѣто въ време на изборитѣ е отишелъ въ село да агитира. Подлицейскій комисаръ Балевъ е даденъ подъ сждъ за гдѣто съ славний си камшикъ е билъ хора. (Б. на См. подобни изроди може да държи на служба само единъ. Кой е той?)

Цариградъ. — Тука по улицитѣ са намиратъ отъ разни публични заведения много знатни личности, които търсятъ мѣсто да са натъкнатъ негдѣ за управители на пансиони. (Б. на См. Незнаемъ да ли и по насъ що ги имаме еж отъ това сжсловие.)

Котелъ. — Напраздно си хабишъ трудтъ, бае Смѣшльо, та чукашъ празнитѣ катуни! Ти ги пловашъ, а тѣ мислятъ, че ги цалувашъ; ти имъ се смѣешъ и ги пухашъ, а тѣ сѣкатъ, че имъ духашъ. (Б. на См. Нека да мислятъ, че е така; нѣ азъ зная, че червейтъ ги яде и гризе, а тѣ се мѣчатъ да го правятъ на мезѣ!)

Нова-Загора. — Тука нашиятъ главенъ даскалъ заповѣда на ученицитѣ си да купуватъ отъ него скъпо и скъпо книгитѣ си. (Б. на См. Да живѣе такъвъ джинеъ даскалъ, който може да се беджердиева.)

Пловдивъ. — Онзи день на 24 Април тукъ всичко бѣше тихо. Берарията на Венети него день не са посѣти нито отъ «Съединитѣтъ», нито отъ «Южно-Българитѣтъ» Всички бѣха запети съ борбитѣ по изборитѣ. Единтъ загубиха, другитѣ спечелиха. (Б. на См. Въ свѣта каръ-зараръ и ортакъръ.)

Пловдивъ. — Съединитѣтъ много стоятъ намръщени къмъ Южно-Българитѣтъ, защото загубили. (Б. на См. Да се утѣшаватъ, никой не имъ е кривъ защо пзлвоохъ вѣнъ отъ програмата на истинското съединение.)

Нова-Загора. — Населението сега миряса отъ бржичението на бржмбаритѣ, които бѣха подлудили бѣдното насѣление съ блаженитѣ свои обѣщания за неговото благодѣнствие. Голѣма и дълбока тишина владѣе сега въ цѣлата коллегия. Всички бржмбари влѣзоха въ дуикитѣ си.

Нова-Загора. — Безобразията бѣха за безобразнитѣ. Истеръ-истеремъ не мажѣте ма за депутатъ, защото азъ Н-овъ ще Ви снаса отъ лошава шюсета, отъ дѣдо Адамовитѣ урала, ще Ви направя коллегията като образцовия чифликъ на Садово. Лажни тойзи азъ, но азъ К-овъ съмъ патриотъ, меня глѣдайте книгитѣ отъ кора до кора съмъ искараля, ще Ви направя щастливи като меня се въ Стара-Загора, азъ отъ венчико разбирамъ. Б-евъ глѣдайте ма че съмъ голѣмъ человекъ, това кадаструашаа ураджаамъ. Ш-евъ, недѣйте слуша другитѣ, чувате ли менъ, че нѣма

други моделъ като менъ. — Азъ съмъ всѣхъ и вся, способенъ за всичко. Енциклопедитѣ.)

(Б. на См. Венчикитѣ сж бржмбари отъ тѣхъ спасение пѣма. *Достойнитѣ* народа ги намира. Тѣхъ помазва и ги поставя въ хамама да размишляватъ за болнитѣ му.)

Чирпанъ. — Вѣтхиятъ на депутатъ оплѣте си пакъ кошницата. Благодарение на ораторството му съ което умѣе да се прѣпорижва, като прѣдъ нашенци. (Б. на См. Тойзи свѣтъ тагъвзи е, *ашкъ олеулъ беджерине*.)

Селджиково. — Сполучихме си харенъ депутатъ, на дали ще има друга коллегия по честита отъ нашата. Да живѣе новиятъ на депутатъ. Отъ сега нататкъ всичко той ше ни тури наредъ.

Перусалимъ. — Н. В. Българскій князь отъ сега нататкъ ще носи титлата и *Хаджи* Батембергъ. (Б. См. да но поне хаджилѣка го вразуми и възстанови потѣжканата конституция.)

Анхело. — Тазъ годишния Св. Гергивъ коджа български крави, овци, телета, жита сподоби въ джебевитѣ на ортодокситѣ на братя. (Б. на См. отъ кожитѣ имъ поне за едни царули не ще ли има за дѣда Смѣшля?)

Котелъ. — Не ще да ни дойде умтъ, като не си избрахме сето. Пронадахме съ ново-избраниятъ си депутатъ, който не умѣе да плаче за бѣдното насѣление. (Б. на См. Напраздно излѣзоха усиления на отгов. на «Сѣв.» оплаковало го.)

Атина. — На нашитѣ учени публичисти нече пивга да имъ дойде ума въ главитѣ; съ лудо млѣко сж кърмени, и съ лудъ мозъкъ ще си умрѣтъ. (Б. на См. Каквито сте въ Атина, такива сте и въ Константинополисъ, даже и Киръ Николаидисъ съ *Филипополисъ* страда отъ тая болестъ на дълбокоумнето! Хичъ до като има изъ главитѣ ви да брънчатъ брѣмбалчета за *мегали-идеасъ*, то Смѣшлю ви увѣрава че всякога ще сте съ тия катуни! . . .)

Цариградъ. — Фенеръ. Негово Всевѣтѣнство се расхрилъ много на Агата за дѣто него послуша за да не пжди Негово Блаженство отъ Цѣградъ и за гдѣто иска отъ Агата да си остане Гръцкия Патрикъ господаръ на Македония и Тракия. (Б. на См. Сърдитку Петку, праздна му торбичка. Какво мисли Гръцкия патрикъ? Да го не блази че като се нарича Вселенскій, та му се ще да заповѣдва на всичката вселенна?! Минаха се вече тия блаженни години за кара-казанъ и за владитѣтъ му! . . . Влашкитѣ мѣнастири съ богатитѣ муши хвъркнаха, тлѣтитѣ Български Епархии имъ приседнѣха и още и още и още ще имъ приседне!! . . .)

Стара-Загора. — Киръ Дѣдо Смѣшльо! На кадъ се рѣшѣ аре? Защо не пообиколиши и по твоя роженъ и съборенъ градъ? Въ града и селата станѣ наводноше съ брошури отъ кандидати за депутати; всѣкой се прѣпорижва че ще ошастливи райата на Источна Румелия въ Об. Събрание! (Б. на См. Да ви искни умтъ отъ тилтъ, когато не умѣете кого да изберете та оставате неколцина да си держѣте очитѣ. Дѣдо ви Смѣшлю въ гората ли е? Изберете него и той ще оправя всичко! Да! Байрамданъ сора, соти керезъ.)

Пловдивъ. — Мнозина кандидати останѣхъ да се облизватъ като лисичката подъ лозата. Горкитѣ тѣ стоятъ като пошарени съ врѣла вода! (Б. на См.

Нека се натъркатъ малко съ червена чушка та да имъ прѣмине!)

Тамже. — Празницитѣ неможѣхме да прѣкараме весело, защото червѣтъ ни ядѣше и врѣме пѣмаше отъ литкашето по селата и градовѣтъ. (Б. на См. Тазѣ болестъ бѣше обща!)

София. — Въскрѣсение се мишъ, нѣ конституцията ни още не въскрѣснѣ. Ще чакаме до Спасовденъ. (Б. на См. Ако щете и до другъ Великденъ!)

Тамже. — Либералцитѣ се потаятъ, а консерваторитѣ се мотаятъ. Първитѣ мждруватъ, послѣднитѣ лудуватъ. (Б. на См. пѣма ли лудница?)

Чирпанъ. — Интригитѣ по насъ сж на мода! Чорбаджитѣ ни тѣ сж на върхѣтъ. Учителитѣ ни сж все класически и все съ дипломи отъ дѣдо Адамово врѣме. Заплатитѣ имъ не отговарятъ на способността имъ. Трѣбва чорбаджитѣ ни да ги повишатъ. (Б. на См. Вашитѣ учители сж достойни, ами вие сте калпави! Защо имъ давате толкова тлѣсти платки, когато тѣ сж достойни да пасѣтъ патки?)

Тамже. — Една кукумявка посѣщава областната (?) гимназия, нѣ дали е на добро, не знаемъ. (Б. См. Не знаете ли че е на запущивашне?)

Изъ Смѣшловата чанта.

Г-да абонати въ Бѣлоградчикъ. — Бѣл. тибри тукъ не минаватъ, по добръ виесте стойността си на Г. Кушлева въ София.

Г-не Настоятелю въ Габрово. — Ще Ви испратимъ още броеве отъ Смѣшлю виесте си абонамента на Г-цѣ Викилова въ града Ви.

Г-не абонате въ Варна. — Броевете отъ вѣстникъ Смѣшлю ще испратите за книжковното дружество, виесте си абонамента на Г-нѣ Сава Радуловъ въ града Ви.

Г-не абонате въ Дръново. — Виесте си абонамента на Г-нѣ Викилова на Н. П. Нидѣлковичъ и др. въ Търново. —

Г-не учениче въ Габрово. — Виесте си абонамента на Г-нѣ Д. Вжиколовъ въ града Ви. —

Г-не И. Веровъ въ Габрово. — Виесте си абонамента на Г-нѣ Д. Викиловъ въ града Ви.

Г-не Г. Х. Ковачовъ въ О.-Пазаръ. — Приемте стойността на 3 тѣчине.

Г-не Службашо въ Сливенъ. — Дописката ви приѣхне, обаче подинчето ви е *in facta*. Не ще са обнародва по сжщитѣ сжображеня, които казвате въ цесмото си

Г-не * * * въ Котелъ. По-кратичко ни пишете.

Г-не Петжримовъ въ Карнабадъ. Смѣшлю не понимаеъ та русски.

Киръ «Смѣшлю» рѣши тая недѣля да поизмѣче малко своитѣ до сега неплатениши и недоплатениши абонати, като имъ наблжежа въ тѣнитѣ си колони разнообразенъ материалъ, който, вѣроятно на пѣкои се бжде за сѣлъхъ, на пѣкои за плачъ!

ИЗВѢСТИЕ

Печатницата на в. «Българско Знаме» въ Сливенъ приема всякакъвъ видъ работа да печати като: вѣстникъ, периодическо списание, на разни формати книги, бланки, регистри, разни правителствени потребности съ най-умѣренна цѣна. Желаящитѣ да си печататъ пѣщо, нека се отнасятъ направо до притежателитѣ на печатницата Г. Г. Д-ръ Д-ръ Мирковичъ или Планински.